

[Bilgrav-Nielsen]

pres på navnlig hen imod slutningen. Endelig tilslutter jeg mig den tak, der har lydt til finansministeren, for uden det samvirke ville det være meget svært at nå igennem.

Jeg synes også, det er interessant at iagttage, når man ser finanslovforhandlingerne over et spand af år, hvor godt teknikken efterhånden hjælper os. Det er jo i en sammenhæng, hvor vi har behov for oversigtlige dokumenter, tabeller, og det får vi i stigende omfang, således at vi, synes jeg, altid har et godt overblik, og det skyldes ikke mindst, at Finansministeriet forsyner os i rigelig målestok og uden særlig mange fejl undervejs. De fleste fejl, der opstår, opstår måske, fordi der gives for uklare politiske signaler i sene forhandlingstimer.

Men herefter skal jeg koncentrere mig om ændringsforslagene og vil indledningsvis blot sige, at det jo også letter meget, at der er så mange partier bag en finanslovaftale. Det gør det langt mere overskueligt at tage stilling til ændringsforslagene, og vi er jo i modsætning til regeringen selv i den situation, at vi kan anbefale samtlige de ændringsforslag, finansministeren har stillet, til vedtagelse. Den situation er finansministeren ikke selv i, men det er hans selvskabte problem.

Om ændringsforslagene kan man sige, at de falder i en række klumper, forskellige sammenhænge. Der er denne gang en stribe ændringsforslag, som vedrører transportområdet. Når der er et så forholdsvis stort antal, har det naturligvis at gøre med, at partier i forhandlingerne har interesseret sig for emnet, specielt fordi regeringen ikke har interesseret sig så meget for det, at det var synligt nok på finanslovforslaget.

I forlængelse af den debat, der har været om enkeltpunkter her, vil jeg gerne sige til ikke mindst hr. Tommy Dinesen, som stiller det spørgsmål, om vi ikke bare tager fra gode projekter og giver til andre gode projekter, men altså ikke forøger den samlede investerings omfang, f.eks. inden for togmateriel og -anlæg, at sådan kan det se ud ved en overfladisk betragtning, men ikke, hvis man læser teksten fuldt ud. For det er rigtigt, som det er fremhævet, at en række af de omrokeringer, fremrykninger, der har fundet sted, klart enten begrundes i, at DSB selv foretrækker de nye projekter – det er navnlig investering i Københavns nærtrafik, i nye S-tog – eller ved, at vi, som det er

sagt før, fremrykker en investering, men allerede næste år fører det pågældende beløb, 200 mio. kr. vedrørende elektrificering, tilbage til DSB. Generelt om dette afsnit må vi sige, at det har fået en kraftig opprioritering, og det var meget tiltrængt.

I forlængelse af, hvad hr. Lykketoft tidligere sagde, vil jeg også sige, at der er et bredt politisk ønske om – jeg ved ikke, om det dækker regeringen – at dette felt i de kommende år vil komme til at indtage en langt større plads. Hvis vi vil undgå de meget kraftige miljøgener, vi får ved bare at lade vejtrafikken og for så vidt også lufttrafikken eksplodere, bliver vi nødt til at interessere os meget mere for den kollektive trafik. Det kræver nogle meget store investeringer, og derfor er det afgørende, at vi ikke bare nu har sat det i gang, men også er enige om et længere perspektiv. Dertil kan man anvende f.eks. den infrastrukturfond, som hr. Lykketoft omtalte. Og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Det Radikale Venstre jo har lagt megen vægt på og fået god støtte især fra Socialdemokratiet og SF til at oprette et særligt transportråd med det formål at samveje og give ideer til, hvorledes transporthandlingsplanens i øvrigt gode intentioner følges op.

Hr. Tommy Dinesen stillede et par konkrete spørgsmål om, hvorvidt det fortsat ville være muligt for DSB at planlægge for den eludbygning, man er gået i gang med. Svaret er ja.

Hr. Tommy Dinesen spørger, om der er plads til at etablere dobbeltspor fra Vamdrup til grænsen. Svaret er: Ja, når tyskerne er klar til at indgå en aftale om dette anlægs forløb, for det har ingen mening at føre dobbeltspor fra Vamdrup til Padborg uden en aftale med Tyskland om, at der så er en fortsættelse, på samme måde som der er en aftale nu om elektrificeringens fortsættelse. Nok om det!

I øvrigt om ændringsforslagene: Jeg vil i morgen under generaldebatten inddrage nogle af dem og skal derfor gå let hen over en række af dem. Men jeg kan ikke undlade i dag specielt at gøre opmærksom på, at man jo fra regeringens side foruden en række nedskæringsforslag på socialområdet, som andre har berørt, og som Det Radikale Venstre vendte sig imod, også fremførte en række reduktionsforslag på uddannelsesområdet og i høj grad inden for området for de frie skoler.